# 25-N PROU VIOLÈNCIES MASCLISTES PROU VIOLÈNCIA INSTITUCIONAL

La violència contra les dones no es limita a les agressions físiques o sexuals. També es manifesta en les desigualtats, les discriminacions, l'abús de poder i les estructures laborals que perpetuen les relacions de subordinació. I el sistema sanitari no n'és una excepció.

Aquest **25 de novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones**, des de Metges de Catalunya (MC) alcem la veu contra totes les formes de violència masclista i posem el focus en una realitat sovint silenciada: la violència institucional i les seves conseqüències sobre la salut física i emocional de les facultatives.

La normalització de la sobrecàrrega assistencial, les jerarquies rígides, la manca de reconeixement, les dificultats de conciliació, les discriminacions i l'abús de poder generen entorns laborals que poden perjudicar greument la salut de les professionals. Les institucions encarregades de protegir la salut de la ciutadania no poden continuar desatenent la de les persones que sostenen el sistema sanitari. Quan les condicions laborals et fan emmalaltir, les institucions no poden mirar cap a una altra banda. Han d'assumir la responsabilitat de transformar-les.

L'estudi *Encarnant els malestars*, de la Dra. Lourdes Franco i la Sra. Anna Robert, posa de manifest com les desigualtats de gènere, les violències laborals i determinades dinàmiques institucionals s'entrellacen amb el patiment físic i emocional de les professionals. Aquest malestar no és una qüestió individual ni una manca de resiliència. És un problema estructural que exigeix respostes col·lectives i responsabilitat institucional.

La creixent presència de dones en la professió mèdica no ha anat acompanyada d'una transformació equivalent de les estructures de poder. Els obstacles a la promoció professional, la penalització de la maternitat, les dificultats per conciliar i les exigències de disponibilitat permanent continuen condicionant les trajectòries de moltes facultatives.

Feminitzar la sanitat no consisteix només a incorporar més dones, sinó a **transformar les condicions laborals, les estructures de poder i els models de lideratge**. No volem una igualtat merament formal, sinó una igualtat real, amb drets, oportunitats, reconeixement i condicions de treball dignes.

Per tant, des de l'Àrea de Feminismes i Igualtat de MC exigim:

1. **Tolerància zero davant les violències masclistes**, amb protocols efectius de prevenció, detecció, denúncia, protecció i reparació, que garanteixin la confidencialitat, la seguretat de les víctimes i l'absència de represàlies.

2. **Condicions laborals que protegeixin la salut física i emocional de les professionals**, amb plantilles suficients, descansos adequats i mesures efectives per prevenir la sobrecàrrega assistencial i els riscos psicosocials.

3. **Igualtat real d'oportunitats i eliminació de les discriminacions de gènere**, especialment en la promoció professional, la recerca, la docència i l'accés als càrrecs de responsabilitat.

4. **Protecció de la maternitat i una conciliació real, justa i corresponsable**, sense penalitzacions professionals ni econòmiques per l'exercici dels drets de cura.

5. **Una transformació dels models de gestió i lideratge**, que permeti prevenir i erradicar la violència institucional, les pràctiques abusives i les discriminacions, incorpori la perspectiva de gènere en la prevenció de riscos laborals i garanteixi entorns de treball respectuosos, participatius i saludables.

Aquest 25-N reclamem a les administracions i a les empreses sanitàries que assumeixin les seves responsabilitats i impulsin canvis estructurals reals, amb recursos, garanties i compromisos verificables. La prevenció de les violències masclistes, la igualtat i la protecció de la salut laboral han de ser prioritats de la gestió sanitària i de la negociació col·lectiva.

No acceptem que el patiment es normalitzi ni que les professionals hagin d'assumir individualment les conseqüències d'unes condicions laborals que les fan emmalaltir.

No volem institucions que ens ensenyin a suportar el patiment, volem institucions que deixin de generar-lo. Perquè **cuidar no pot significar emmalaltir**.